

אסון מירון – חזרו שני צעדים אחורה.
תאונת דרכים קשה למשפחת מעודד – מלאו בקולה כוס שכבר שתיתן ממנה.
חטיפת שלושת הנערים – המתינו תור.
אין אפשרות לגור בחומש – חזרו צעד אחורה.
פטירת הרב קנייבסקי זצ"ל – מלאו שתי כוסות ריקות בקולה.
מצעדי הגאווה בערים מרכזיות – שתו כוס בשביל הקבוצה השנייה.
פיגוע בבני ברק – המתינו תור.
פיגוע במרכז תל אביב – חזרו שלושה צעדים אחורה.
טיל פגע בבית בשדרות – בתור הבא הקבוצה השנייה תבחר בשבילכן לאיזה כוס להתקדם.
תאונת דרכים בכביש 60, נהרג ילד יהודי – שתו כוס במקום הקבוצה השנייה.
בוטל ריקוד הדגלים ביום ירושלים – חזרו צעד אחורה.
שלושה חיילים נהרגו בטעות מירי כוחותינו – מלאו את הכוס הנוכחית שוב בקולה.

נספח מס' 3: ביטויים

מלחמה	ביטחון	שלום
ממשלה קמה	ממשלה נופלת	תאונות
ויכוחים	אהבה	יוקר המחיה
שנאה	מחלוקת	חוצפה
הפגנה	חילוקי דעות	ישיבה חדשה קמה
	יש סערה.	יורד גשם

נספח מס' 4: סיפור הזברה/סיוון רהב מאיר (מבוסס על סיפור של הרב יוני לביא)

אדם שביקר בגן-חיות עבר ליד הכלוב של הזברה ושאל: מהי בעצם זברה – שחורה עם פסים לבנים או לבנה עם פסים שחורים?

כך גם אנחנו שואלים על עצמנו: האם אנחנו אדם טוב עם רגעים רעים, או אדם רע עם רגעים טובים?

זה לא סיפור חמוד, זו השאלה הקריטית של החיים: מה בעצם מגדיר אותנו? הרי האור והחושך מתגוששים כל הזמן, בתוכנו ובעולם בכלל.

ומה עם השאיפות הטובות? החלומות? הנקודה הפנימית הטהורה? הרי אפילו את המושג הפשוט 'חשבון נפש' אנחנו מבינים בצורה שגויה. חושבים שמדובר בבחינה קפדנית של המעשים, ולא מבינים שלזה קוראים 'חשבון מעשים', אבל חשבון הנפש נועד לברר איפה נמצאת הנפש שלנו. והרי אנחנו רוצים להיות טובים יותר, אמיתיים יותר, רוחניים יותר...

נספח מס' 5: מתוך שיעור של הרב זלמן מלמד שליט"א

אנחנו מתקדמים כל הזמן אל בניין בית המקדש. אנחנו נמצאים בתהליך של התקדמות מתמידה. לפעמים אנחנו חושבים – איך זה יכול להיות, הרי יש המון הפרעות! אבל האמת היא שהפרעות הן חלק מההתקדמות, ההסתרה היא חלק מההתקדמות. אסור לחשוב שאנחנו רחוקים או שאין סיכוי. אנחנו מתקדמים כל הזמן, ואפילו לא בהליכה איטית אלא במרוצה. הדור שלנו נמצא בתהליך של ריצה מהירה, ויחד עם זה ודווקא מתוך כך יש גם הסתרות גדולות.

כל דבר גדול הוא בסכנה גדולה וצריך להסתיר אותו, ולכן יש תופעות שמסתירות את ההתקדמות. במבט עמוק ופנימי אפשר לראות איך אנחנו בתהליך מתקדם, וכבר נשברו הרבה חומות. בתחילה הייתה בפנינו חומה ענקית, שלא יכולנו לעלות לארץ ישראל. ואחר כך הייתה חומה נוספת – לא יכולנו לעלות לירושלים העתיקה, ולא לחלק משטחי ארץ ישראל. אלו היו לא רק חומות פיזיות אלא גם חומות רוחניות, והן כבר נפרצו כי הקב"ה מקרב אותנו צעד צעד. מי שלא מסתכל בעומק לא רואה את זה. בחיצוניות אנחנו אפילו עלולים לחשוב שאנחנו מתרחקים. אנחנו צריכים הרבה אמונה.

זה מהלך הדור שלנו: קיבוץ גלויות, בניין הארץ, בניין ירושלים, בניין התורה ובניין הקודש. יש לנו משנה לשנה יותר תלמידי חכמים, יותר ישיבות, יותר קודש. התהליך הזה כל הזמן מתחזק. אנחנו צריכים להיות מלאי אמונה, ואז גם המעשים שלנו מקבלים עוצמות גדולות יותר, והתרומה שלנו למהלך גדלה. ככל שהאדם מאמין יותר כך המעשים שלו הם בעלי השפעה גדולה יותר על התהליכים. נתמלא באמונה, נאמין שהקב"ה אוהב אותנו ומצפה לישועתנו, הוא רוצה את התהליך הזה, ובכל פעולה טובה שאנחנו עושים אנחנו שותפים לקב"ה, נקווה שריבונו של עולם יסייע למעשינו ונזכה לגאולה שלמה.